

Peygamberimizin Hayatından Günümüze Yansımalar

لَقَدْ كَانَ
لَكُمْ فِي
رَسُولِ
اللَّهِ
أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ
لِّمَن كَانَ
يَرْجُو
اللَّهَ
وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ
وَذَكَرَ
اللَّهَ
كَثِيراً Andolsun ki, Resulullah, sizin
için, Allah'a ve ahiret günümüne kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok
zikredenler için güzel bir ör&nektir. (Ahzab,33/21) Peygambere İtaatin
Önemi Peygamberi sevmek ve ona bağlı olmak, İslam inancının bir gereğidir. İnanan
müminler için şüphesiz en büyük önder ve şahsiyet
Allah Rasülüdür. Kur’an’da Hz. Peygambere itaat etmemiz
emredilmiş ve itaat pek çok yerde Allah’a itaatla birlikte zikredilmiştir. Böylece,
Hz. Peygambere itaatin Allah’a itaat demek olduğu defaatle vurgulanmıştır. Hiç
şüphesiz Rasül’e itaat hayatında olduğu gibi, ölümünden
sonra da farzdır. Bu itaat da elbette onun sünnetine uyularak gerçekleştirilecektir.
(Sünnetin Dindeki Yeri, Ensar Neşriyat, s.70) Hz. Peygamber bir hadisinde şöyle
buyurmaktadır: “Bana itaat eden Allah’a itaat etmiş, bana isyan eden de
Allah’a isyan etmiş demektir. Bana itaat eden benim emrime uyan kimsedir.”
(Buhari, Cihad, 4; Müslim, İmare, III,1466) مَّنْ
يُطِعِ
الرَّسُولَ
فَقَدْ
أَطَاعَ
اللّهَ وَمَن
تَوَلَّى
فَمَا
أَرْسَلْنَا
03;َ عَلَيْهِمْ
حَفِيظًا Kim peygambere itaat ederse
Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, biz seni onlara bekçi olarak
göndermedik (Nisa, 4/80) فَلاَ
وَرَبِّكَ
لاَ
يُؤْمِنُونَ
حَتَّىَ
يُحَكِّمُوك

14; فِيمَا
شَجَرَ
بَيْنَهُمْ
ثُمَّ لاَ
يَجِدُواْ
فِي
أَنفُسِهِمْ
حَرَجًا
مِّمَّا
قَضَيْتَ
وَيُسَلِّمُواْ
تَسْلِيمًا Hayır,
Rabbin hakkı için onlar aralarında çıkan çekişmeli işlerde seni hakem yapıp,
sonra da senin verdiği hükme, içlerinde bir burukluk duymadan tam anlamıyla teslim
olmadıkça inanmış olmazlar. (Nisa, 4/65) Peygamberin Ahlakı Kur’an’dı Hz.
Aişe validemize, peygamberimizin ahlakının nasıl olduğu sorulduğunda, o: "Onun ahlâkı
Kur'an'dı" demiştir. (Müslim, Müsafirun, 129) Kur’an’a ilk ittiba eden
Rasülullah’ın güzel örneğini ve azim ahlakını kavrayabilmek için
her şeyden önce Kur’an’ın muhkematını kavramamız,
önçilerimizi Kur’an’la oluşturmamız gerekiyor.
Çünkün onun ahlakı Kur’an’dı. Bunun için
Kur’an’ı tanımadan Rasülullah’ı tanıyamayız.
قُلْ مَا
كُنتُ
بِدْعًا
مِّنْ
الرُّسُلِ
وَمَا
أَدْرِي مَا
يُفْعَلُ بِي
وَلَا بِكُمْ
إِنْ
أَتَّبِعُ
إِلَّا مَا
يُوحَى
إِلَيَّ
وَمَا أَنَا
إِلَّا
نَذِيرٌ
مُّبِينٌ De ki: "Ben
peygamberlerin ilki değilim, bana ve size ne yapılacağını da bilmiyorum. Yalnız bana vahyedilene
uyuyorum. Ben, sadece açık bir uyarıcıyım." (Ahkaf, 46/9)
اتَّبِعْ مَا
أُوحِيَ
إِلَيْكَ مِن
رَّبِّكَ لا
إِلَهَ

إِلاَّ هُوَ
وَأَعْرِضْ
عَنِ
الْمُشْرِكِينَ Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilâh yoktur. Ortak koşanlardan da yüz çevir. (Enam, 6/106)
وَاتَّبِعْ
مَا يُوحَى
إِلَيْكَ مِن
رَّبِّكَ
إِنَّ
اللَّهَ
كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا Rabbinden sana vahyedilene uy. Şüphesiz Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır. (Ahzab, 33/2)
وَاتَّبِعُواأَحْسَنَ مَا
أُنزِلَ
إِلَيْكُم
مِّن
رَّبِّكُم
مِّن قَبْلِ
أَن
يَأْتِيَكُمُالعَذَابُ
بَغْتَةً
وَأَنتُمْ
لَا
تَشْعُرُونَ Siz farkında olmadan, ansızın başınıza azap gelmezden önce, Rabbinizden size indirilenin en güzeline (Kur'an'a) tâbi olun. (Zümer, 39/55) Hz. Muhammed’in Örnek Kişiliğinden Kesitler 1- Davetçiliği Hz. Muhammed Allah’ın kulu ve elçisidir. Allah’ın elçisi oluşuyla Allah’tan aldığı vahiyleri –mesajları- insanlara eksiksiz iletmiştir. Bunun için ondan, Kur’an’da öğüt verici, davetçi, tebliğ edici, uyarıcı(nezir), ve müjdeleyici(beşir) olarak söz edilmektedir. وَمَاأَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
كَافَّةً
لِّلنَّاسِ
بَشِيرًا
وَنَذِيرًا
وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا
يَعْلَمُونَ Biz seni bütün insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik; fakat

bağırırlar ve üzerine yürürler. Rahmet Peygamberi, onlara mani olur ve; “Bırakın (işini gürsün)... Sonra bevinin üzerine bir kova su dökün; zira siz güçlük değil, kolaylık güstermek üzere günderildiniz" buyururlar. Sonra bedeviyi yanına çağırarak ona şöyle nasihatte bulunur: “Bu mescidler ne bevil, ne de başka pislik içindir; buralar, Allah’ı anmak, namaz kılmak ve Kur’an okumak için yapılmıştır” (Buhari; Vudu’,58; Edeb,35). Hz. Peygamber hoşgürüyü bireyler arasında tek taraflı değil, karşılıklı uyulması gereken bir davranış biçimi olarak gürmüştür. Haksızlığa yol açılmaması, bir kişini sürekli hoşgürüyü bekleyen, diğürinin ise hoşgürü güstermek zorunda kalan durumuna düşmemesi ve toplumun tüm bireyleri arasında hoşgürünün hakim olması için “Müsamahalı (hoşgürülü) davran ki sana da hoşgürülü ile davranılsın” (İbn Hanbel, I, 248) buyurmuştur. Peygamberde Sizler İçin Güzel Örnekler Vardır وَاِنَّكَلَع.َلىخُلُقٍعَظيمٍ "Muhakkak sen çok yüce bir ahlâk üzeresin" (Kalem, 68/4) لَقَدْكَانَ لَكُمْفِي رَسُولِاللَّهِأُسْوَةٌحَسَنَةٌلِّمَن كَانَيَرْجُواللَّهَوَالْيَوْمَالْآخِرَوَذَكَرَاللَّهَكَثِيراً Andolsun ki, Resulullah, sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir. (Ahzab,33/21) وَمَاأَرْسَلْنَامِن رَّسُولٍإِلاَّلِيُطَاعَبِإِذْنِاللّهِ Biz her peygamberi -Allah'ın izniyle- ancak kendisine itaat edilmesi için günderdik. (Nisa, 4/64) Hz. Peygamberin kişiliği kendi döneminde olduğu gibi, kendisinden sonraki dönelerde de Müslüman toplumların yaşayışı için örneklere olmuştur. Müslümanların hayatlarının her yönünde Allah Rasûlü'nü bir örneklere model kabul etmeleri ve kişilik ile karakterlerini bu modele güre şekillendirmeleri gerekir. Müslüman kişi hangi makam, statü, konum ve mevkide olursa olsun Rasüullah’ı örneklere model olarak almalıdır. Bir eğitimci olarak, bir anne-baba

olarak, bir lider-yönetici olarak, tüccar olarak vb. Hz. Peygamberin örnek alınmasını emrederken Allah Teala’nın, onun yaşadığı dönemin ve coğrafyanın şartlarına göre yediği yemekleri, kullandığı eşyaları, giydiği elbiseleri, kısaca onun hayatının şekli yönünü örnek almalarını kastetmiş olmadığı ve böyle bir örnek alma biçimi takdim etmediği açiktir. Zaten o takdirde Hz. Peygamber’in örnek alınmasının imkansızlığı ortadadır. Esasında örnek alınmadaki temel espri de bu değildir. Şayet öyle düşünülürse bugün binmek için deve, yemek için hurma, giymek için de Yemen elbisesi aramak gerekecektir. Aynı zamanda, Hz. Peygamber’in hayatının şekli yönünü, mesela kıyafetinin örnek alınması gerektiğini savunmak, İslam’ın evrenselliği ile çelişmektedir. Sözgelimi hayvan derisi giyen Müslüman bir Eskimo'dan, onun Arabistan sıcağında giydiği kıyafetini örnek almasını istemek gerçeklerle bağdaşmaz. Bu sayılan hususların dinin özüyle alakası yoktur. Nitekim Hz. Muhammed (s.a.v) peygamberlikten önce ne yiyorsa peygamberlikten sonra da aynı şeyleri yemeye, peygamberlikten önce ne giyiyorsa peygamber olduktan sonra da onu giymeye devam etmiştir. Peygamber olduktan sonra giyim tarzını değiştirdiğine dair kaynaklarda hiçbir kayıt mevcut değildir. Dolayısıyla Müslümanlar için örnek alınması ve hayata geçirilmesi için gereken şeyler Hz. Muhammed (s.a.v)’in şekli yönüyle ilgili hususlar değildir. Bilakis “Kur’an’a uyması, Allah’a itaati, Sarsılmaz İman’ı ve Salih amelleri, Allah yolunda mücadelesi, Doğruluğu, Adaleti, İnsanlara sevgi ve saygısı, Güvenilirliği, Müsamahası, Barışa verdiği önem, Yumuşak huyluluğu, Çalışkanlığı, Kanaati, Şefkat ve merhameti, Cömertliği” gibi faziletlerdir. (İbrahim Sarıçam, Hz. Muhammed ve Evrensel Mesajı, s.263-283, DİB Yayınları, Ankara 2004 -Bazı değişikliklerle ve özetlenerek-) Cahiliye karanlığından, Allah’tan aldığı mesaj(Kur’an)la İslam’ın aydınlığına çıkaran ve tüm zamanlara örnek bir toplum oluşturan Hz. Peygamberin Çağrısı bugün hala geçerliliğini korumaktadır. Bugün içinde bulunduğumuz modern çıkmazın çözümlü ortadadır: Rasulullah’ın çağrısına icabet etmek…

[İslam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)